

Ginkgo biloba 'Variegata'

miłorząb dwuklapowy 'Variegata'

(C) fot. Gabriel Tomżyński

Wolno rosnące drzewo o wzniesionym, nieregularnym pokroju, dosyć luźnej koronie i dwubarwnych, zielono-kremowych liściach. Po 30 latach dorasta do 10 m wysokości. Roślina tworzy 2 rodzaje pędów: nagie, żółtobrązowe długopędy oraz znacznie mniejsze, wałeczkowate krótkopędy pokryte licznie bliznami po opadłych liściach. Liście na długopędach są ułożone pojedynczo, skrętolegle, na krótkopędach gęsto skupione w liczbie od 3 do 5. Liście w kształcie typowe jak u gatunku, wachlarzowate, osadzone na długim ogonku, szerokość 5-8 cm, z charakterystycznym wcięciem na wierzchołku dzielącym skórzastą blaszkę liściową na dwie kłapy (bilobus – dwuklapowy). Widlaste unerwienie liści jest szczególną cechą pierwotną. Nerwy rozchodzą się wachlarzowato od nasady liścia po brzegi blaszki liściowej. Cechą charakterystyczną liści są nieregularnie przebarwienia, od kremowych do jasnożółtych. Część liści jest całkowicie ciemnozielona, ale zdarzają się także liście całkowicie białe, większość jest częściowo nakrapiana. Jesienią fascynująco przebarwiają się na żółto i opadają. Jest to kolon żeński. Wiosną, na krótkopędach z kątów liści wyrastają cienkie szypułki z osadzonymi na nich zalążkami. Zazwyczaj tylko z jednego zalążka powstaje nasienie, natomiast drugi zalążek pozostaje nierozwinięty. Zapylenie odbywa się w maju i czerwcu. Tak jak i inne rośliny nagozalążkowe miłorząb jest wiatropylny. Pyłek może być przenoszony nawet na odległość 1,5 km. Zapłodnienie przebiega w kilka miesięcy po zapyleniu przy udziale ruchliwych plemników, które są opatrzone wiciami. Kuliste nasienie miłorzębu (nie owoc!) pokryte jest mięsistą, początkowo zieloną, a po dojrzeniu bursztynowożółtą osnówką. Dojrzała osnówka opadająca wraz z nasionami wydzielają bardzo nieprzyjemny zapach zjełczałego masła, dlatego w uprawie szczególnie ceni się odmiany męskie miłorzębu, które nie wydają nasion. W Azji (Chiny, Japonia, Korea) nasiona, a właściwie ich „jądro” jest spożywane w różnych postaciach, a drzewa miłorzębów uprawiane są w sadach.

Kandyzowane nasiona sprzedawane są jako „orzechy”, a Francuzi wykorzystują pozyskany z nich wyciąg jako dodatek w trakcie produkcji piwa. Odmiany o barwnych liściach mają nieco większe wymagania uprawowe, preferują gleby żyzne, dostatecznie wilgotne, przepuszczalne, zasobnej w próchnicę o lekko kwaśnym odczynie (pH 5-6). Stanowisko powinno być osłonięte od wiatru, ciepłe, lekko ocienione. W pierwszych latach uprawy rośliny (system korzeniowy oraz korony) warto zabezpieczyć przed przemarzaniem. Drzewo jest odporne na choroby, szkodniki oraz tolerancyjna na zanieczyszczenie powietrza. Czasami wykazuje tendencję do rewersji. Jest to nietypowa odmiana, poszukiwana przez amatorów ciekawych roślin. Nadaje się do sadzenia jako soliter w przydomowych ogrodach oraz w założeniach parkowych.

autorzy opisu tekstowego: Tomasz Dymny; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: E.-A. Carriere, Rev. Horticole, p. 41 2 1854; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Audré Leroy Nursery, Francja (?) Francja
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	małe drzewo lub duży krzew
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	drzewiasty wyprostowany
docelowa wysokość	od 10 m do 15 m
barwa liści (igieł)	wielobarwne, pstre lub obrzeżone
zimozieloność liści (igieł)	liście opadające na zimę
owoce	żółte ozdobne i jadalne kuliste
nasłonecznienie	stanowisko cieniste stanowisko półcieniste
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne roślina tolerancyjna
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeciętna ogrodowa roślina tolerancyjna
walory	ładne jesienne zabarwienie odporność na zanieczyszczenia ozdobne owoce ozdobne z liści/igieł

autorzy opisu tabelarycznego: Tomasz Dymny; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Ginkgo biloba* 'Variegata' w Polsce

PUDEŁKO Antoni Szkółka Krzewów Ozdobnych

SZMIT Szkółka

TOMSZAK Sylwester i Dorota Szkółka Krzewów Ozdobnych

